ΑΡΙΘΜΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ Ἀκινήτων

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρινεοῦ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΕΡΤΙΚΑΣ, κατοικοεδρεύων ἐν Καμάραις καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος,

ΔΗΛΟΠΟΙΩ ὅτι :

Τὴν δεκάτην ἐνάτην (19) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια ἑξήκοντα ἑπτὰ (1967) ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν δεκάτην (10) πρὸ μεσημβρίας ἕως καὶ τῆς δωδεκάτης (12) μεσημβρινῆς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως Καμαρῶν τῆς ὁμωνύμου κοινότητος τοῦ τέως Δήμου Ἐρινεοῦ καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου τοῦ Ἀργυρίου Σπυρίδωνος Δανέλλη, καιροῦ ἐπιτρέποντος, ἄλλως ἐντὸς τοῦ καφενείου τούτου, ἰδιοκτησίας κληρονόμων Λεβέντη, ὡς συνήθους τόπου διὰ πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου καὶ ἐν κωλύματί μου, ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον Ἀναγκαστικὸν Πλειστηριασμόν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου – 13 Αὐγούστου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 90) 1936 καὶ ἰσχύει σήμερον τῇ ἐπιτρεπούσῃ τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Σοφοκλέους 11 Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» Α. Ε. νομίμως ἐκπροσωπουμένης, τὰ ἐξ εἰκοστὰ (6)20) ἀδιαιρέτως τῶν ἀκολούθων ἐνυποθήκων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου Ξενοφῶντος Ἀνδρέου Μουτούση, ἐμπόρου, κατοίκου τοῦ χωρίου Νέου Ἐρινεοῦ, ἤτοι 1) Μίαν ἀνώγειον οἰκίαν λιθόκτιστον, κεραμοσκεπῆ ἔχουσα ἐξώστην καὶ ἐφάνταν ξυλίνην – βοηθητικοὺς χώρους, μετὰ προαυλίου της, ὑηπέδου της χαμοκελλῶν, περιβολίων καὶ παντὸς τούτων ἐξαρτήματος καὶ παραρτήματος καὶ δένδρου καλυπτόντων ἁπάντων τούτων ἔκτασιν ἐδαφικὴν περίπου ὁκτακοσίων (800) τετραγωνικῶν μέτρων, ἀπαρτιζόντων ἁπάντων ἐν συνεχόμενον ἀκίνητον, κείμενον ἐντὸς τοῦ χωρίου Νέος Ἐρινεὸς τῆς κοινότητος Νέος Ἐρινεὸς τοῦ τέως Δήμου Ἐρινεοῦ καὶ συνορευομένου ἐν ὅλῳ γύρωθεν μὲ κοινοτικοὺς δρόμους ἀπὸ τρία μέρη καὶ μὲ οἰκίαν περιοχὴν καὶ περιβόλιον κληρονόμων Παναγιώτου Παπαδοπούλου. Ἡ οἰκία ἔχουσα περίπου μῆκος ἔνδεκα (11) – πλάτος ἐννέα – καὶ ὕψος ὀκτὼ (8) μέτρων εἶναι λιθόκτιστος καλύπτεται μὲ ξυλίνην σκεπὴν καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔχει ἐγχωρίους κεράμους. Διαιρεῖται ἐὲ τὸ ἀνώγειον ταύτης εἰς τὸ χῶλλ, πέντε κύρια δωμάτια ἔχει ἐπὶ τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας του (ΝΑ) τὴν κουζίναν καὶ καμπινὲ καὶ πρὸ αὐτῶν διάδρομον καταλήγοντα εἰς τὸ Νότιον κύριον δωμάτιον. Ἡ κυρία εἴσοδος τοῦ ἀνωγείου εἶναι εἰς τὸ χῶλλ, ὅπερ χῶλλ διὰ ξυλίνων θυρῶν ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ πρὸς τὴν Βορειοανατολικὴν (ΒΑ) γωνίαν τούτων, ὅπερ διὰ τριφύλλου θύρας ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ ἕτερον πρὸς ΒΔ γωνίαν τοιοῦτον ἐπίσης διὰ ξυλίνων θυρῶν ἐπικοινωνεῖ τὸ χῶλλ μὲ τὸ μεσαῖον καὶ πρὸς Δυσμὰς τούτου δωμάτιον ὡς καὶ μὲ τὸ πρὸς Νότον τούτων τοιοῦτον, ὅπερ ἔχει τζάκιον καὶ ὅπερ διὰ θύρας ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ πρὸς Νότον δωμάτιον, ὅπερ καὶ τοῦτο ἔχει τζάκιον πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὁποίου συνέχεται τὸ ἀποχωρητήριον καὶ ἡ κουζίνα καὶ ἄτινα εἶναι τσιγκοσκεπῆ καὶ ἀταβάνωτα ἅπαντα δὲ τὰ δωμάτια καὶ χῶλλ εἶναι πατωμένα διὰ σανίδων, ταβανωμένα καὶ ἐσοφατισμένα ὡς καὶ πατωμένα διὰ σανίδων καὶ ἐσοφατισμένα εἶναι οἱ διάδρομοι καὶ καμπινὲ καὶ κουζίνα. Πρὸς τὴν Βορείαν πλευρὰν τῆς οἰκίας ἔξωθι ὑπάρχει ξύλινος ἐξώστης μὲ κιγκλιδώματα ἐσκεπασμένος ἄνωθι πρὸς ἀνατολὰς πρὸς ἀνατολὰς ταύτης ὑπάρχει σχεδὸν καθ' ὅλον τὸ μῆκος ταύτης ξυλίνη βεράντα μὲ κιγκλιδώματα πέριξ ξύλινα ἐφ' ὧν ἀνέρχονται δύο ξυλίνες κλίμακες ἐκ τοῦ προαυλίου τούτου ἐξ ὧν ἡ πρὸς Νότον εἶναι ἡμικατεστραμμένη καὶ σεσαθρωμένη. Ἡ βεράντα αὕτη πλάτους περίπου τεσσάρων (4) μέτρων εἶναι ἐσκεπασμένη μὲ ξυλίνην σκεπὴν συνεχομένων τῆς τοιαύτης τῆς οἰκίας καὶ ἐσκεπασμένη δι' ἐγχωρίων κεράμων. Ἐκ τῆς βεράντας ταύτης ὑπάρχει εἴσοδος πρὸς διάδρομον ἐξ οὗ αἱ εἴσοδοι εἰς κουζίναν, ἀποχωρητήριον καὶ νότιον χειμερινὸν δωμάτιον. Τὸ ἰσόγειον τῆς οἰκίας χωρίζεται εἰς τρία κύρια δωμάτια ἐξ ὧν τὸ πρὸς τὴν Βορειοδυτικὴν γωνίαν (ΒΔ) εἶναι πατωμένον καὶ ἐσοφατισμένον, τὰ δὲ ἕτερα ἀπάτωτα καὶ ἀταβάνωτα. Τὸ δωμάτιον δὲ τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς Β.Δ. γωνίας ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ὡς κατάστημα ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Βορρᾶ, τὰ ἕτερα ἔχουσι τοιαύτην ἀπὸ τὸ προαύλιον τῆς οἰκίας πρὸς Ἀνατολάς. Πρὸς Ἀνατολὰς καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ΝΔ γωνίας τῆς οἰκίας συνέχεται οἰκοδομὴ μήκους ἑπτὰ (7) – πλάτους πέντε (5) καὶ ὕψος τρία (3) περίπου μέτρα καὶ εἶναι καλυμμένη μὲ ξυλίνην σκεπὴν καὶ ἐπ' αὐτῆς καλυμμένη διὰ ἐγχωρίων κεράμων χωρίζεται δὲ αὕτη εἰς δύο δωμάτια. Τὸ ἓν ἐκ τούτων εἶναι πατωμένον διὰ σανίδων, τὸ ἕτερον εἶναι ἀπάτωτον καὶ ὑπάρχει ἐντὸς αὐτοῦ ἐγχώριος κλίβανος, τὸ δὲ πατωμένον δωμάτιον ἔχει ἐντὸς αὐτοῦ τζάκιον. Ἔχουσι δὲ ἀμφότερα εἰσόδους θύρας καὶ παράθυρα πρὸς βορρᾶν πρὸς τὸ προαύλιον τοῦτον τῆς οἰκίας τὸ ἔμπροσθεν τούτων καὶ τῆς οἰκίας προαύλιον εἶναι τσιμεντόστρωτον καὶ ὑπάρχει πρὸς βορρᾶν τούτου αὐλόθυρα ξυλίνη ἔσωθεν τῆς ὁποίας ὑπάρχει τοποθετημένη κρήνη ἔχουσα ὕδωρ. Ἐν συνεχείᾳ τοῦ προαυλίου καὶ πρὸς Ἀνατολὰς τούτου κατὰ τὴν ΒΔ πλευρὰν τοῦ ὅλου ἀκινήτου ὑπάρχει λιθόκτιστος χαμωκέλλα μήκους ὀκτὼ (8) περίπου μέτρων καὶ πλάτους τεσσάρων (4) ἐσκεπασμένη διὰ τσίγγου καὶ ἐγχωρίων κεράμων, χωρισμένη διὰ τοίχου εἰς δύο δωμάτια ἀπάτωτα ἀταβάνωτα καὶ ἀσοφάτιστα, χρησιμοποιούμενα ὡς ἀποθῆκαι καὶ ὀρνιθῶν ἔχουσα εἴσοδον ἐκ τοῦ προαυλίου καὶ ἐπικοινωνοῦντα ἐσωτερικῶς διὰ θύρας. Ὁ μεταξὺ ταύτης τῆς χαμωκέλλας καὶ τῆς οἰκίας πρὸς βορρᾶν χῶρος κλείεται διὰ μανδροτοίχου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει καὶ δευτέρα αὐλόθυρα πρὸς Νότον τῶν οἰκοδομῶν ἐκτείνεται περιβόλιον περιφραγμένον. Φύονται δὲ ἐφ' ἁπάσης τῆς περιοχῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης δύο (2) ἐλαιόδενδρα μεγάλης ἡλικίας καὶ καρποφόρα, δύο (2) λεμονιὲς καρποφόρες καὶ τρεῖς μικρές, μωρέαι τέσσαρες (4) καρυδιὰ μία (1), σφενταμὸρ τρία (3) ἀμυγδαλιὲς τρεῖς (3) πεῦκο μεγάλο ἓν (1), πιπεριὲς δύο (2), κυπαρίσσια δύο (2), ροδιὰ μία (1), μεσκουλιὰ μία (1), συκιὲς τρεῖς (3), μανταρινιὲς μία (1), νεραντζιὰ μικρὴ μία (1), πορτοκαλιὰ μία (1), ἀκακίες μία (1), πέραν τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας ὑπάρχει τσιμεντίνη στέρνα κεκαλυμμένη, χωρητικότητος περίπου ὕδατος τεσσάρων χιλιάδων (4000) κιλῶν. Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω περιγραφόμενα κτίσματα εἶναι πεπαλαιωμένα, παλαιὰς κατασκευῆς καὶ ἀποτελοῦν ἓν συνεχόμενον ἀκίνητον, ὅπερ ἔχει μεμισθωμένον καὶ κατοικεῖ ὁ Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, κάτοικος Νέου Ἐρινεοῦ. Τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον ἐξετιμήθη πάραυτα παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν ἀντὶ δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) ἤτοι ἡ ἀξία τῶν ἐξ εἰκοστῶν (6)20) ἀδιαιρέτως ἀντὶ δραχμῶν δέκα ὀκτὼ χιλιάδων (18.000) καὶ 2) Ἓν ἐλαιοστάσιον ἐκτάσεως περίπου πέντε (5) στρεμμάτων, μετὰ συνεχομένων δύο τεμαχίων ἀμπέλων παραγωγῆς οἴνου, τοῦ ἑνὸς τεμαχίου περίπου διακοσίων (200) τετραγωνικῶν μέτρων καὶ τοῦ ἑτέρου κάτωθεν τούτου περίπου ἐκτάσεως ἑνὸς στρέμματος διαχωριζόμενον διὰ προαυλίου καὶ ἀποτελούντων ἁπάντων ἓν συνεχόμενον ἀκίνητον ἐκτάσεως περίπου τοῦ ὅλου στρεμμάτων ἓξ (6) καὶ μέτρων διακοσίων, κειμένου εἰς θέσιν «Λάμψα» ἢ «Ἅγιος Ἀθανάσιος» τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος Νέου Ἐρινεοῦ τοῦ τέως Δήμου Ἐρινεοῦ καὶ συνορεύοντος ἐν ὅλῳ γύρωθεν μὲ δρόμον, ἄμπελον Γεωργίου Μουτούση ἐλαιοστάσιον Ρωξάνης συζύγου Ἡλία Λαμπροπούλου, ἐλαιοστάσιον κληρονόμων Χαραλάμπους Μουτούση, δρόμον ἄμπελον καὶ δενδροπεριβόλιον Κωνσταντίνου Μουτούση, ἐλαιοστάσιον Βασιλείου Σταυροπούλου – Ἰωάννου Σταθακάρου καὶ Κωνσταντίνου Μουτούση καὶ Σταυροπούλου. Τὸ ἀγρόκτημα τοῦτο εἶναι ποτιστικόν, ἀρδευόμενον ἐκ τῶν ὑδάτων χειμάρρου Φοίνικος καὶ ἐκ γεωτρήσεως, εἶναι καλῆς ποιότητος, ἔχει ἐν μέρει ἐπιφάνειαν ἐπίπεδον καὶ ἐν μέρει ἐπικλινές, διαχωρίζεται τὸ πλεῖστον ἀπὸ φυσικὸν ἀνάχωμα (προκαλιῶ) ἐπὶ τῶν οἰναμπέλων φύονται κλήματα εἰς κανονικὰς ἀποστάσεις καὶ ἐπὶ τῶν τεμαχίων τοῦ ἑνὸς στρέμματος εἶναι πεφυτευμέναι λεμονέαι ἡλικίας περίπου ἓξ (6) ἐτῶν, τριάκοντα πέντε (35) φύονται δὲ ἐφ' ἁπάσης τῆς ἄνω ἐκτάσεως περίπου ἑκατὸν εἴκοσι (120) ἐλαιόδενδρα μεγάλης καὶ καρποφόρου ἡλικίας καὶ παραλλήλως τοῦ ἀναχώματος περίπου δώδεκα (12) κυπαρίσσια μετρίας ἀναπτύξεως καὶ ἡλικίας. Τὸ ἄνω ἀγρόκτημα ἐπὶ τῆς ΝΔ πλευρᾶς του ἔκτασις ἔχει καλλιεργηθῆ διὰ τριφυλλίου περίπου ἡμίσεος στρέμματος, ἡ δὲ ὑπόλοιπος ἔκτασις εἶναι ἀκαλλιέργητος. Ἐξετιμήθη δὲ τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν ἀντὶ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) ἤτοι ἀξία τῶν ἓξ εἰκοστῶν (6)20) ἀδιαιρέτως ἐξετιμήθη ἀντὶ δραχμῶν τριάκοντα ἓξ χιλιάδων (36.000). Ἡ ὡς ἄνω περιγραφὴ καὶ ἐκτίμησις τῶν πλειστηριαζομένων ἀκινήτων ἐνεργήθη ὑπὸ τῶν διὰ τῆς ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1967 ἔτους πράξεως τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἐρινεοῦ, διορισθέντων δύο ἐκτιμητῶν κ. κ. 1) Ἰωάννου Χρήστου Παπαδοπούλου, δικαστικοῦ κλητῆρος κατοίκου Αἰγίου καὶ 2) Ἀλέκου Φ.λ. Φιλιππακοπούλου, κατοίκου Ροδοδάφνης συνεπείᾳ τῆς ἰδίας χρονολογίας αἰτήσεως πρὸς τὸν κ. Εἰρ. Ἐρινεοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Χρήστου Σωτηρίου Τσερεντζούλια, κατοίκου Αἰγίου, κατόπιν τῆς ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1967 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 1309 πρὸς αὐτὸν παραγγελίας ἐμοῦ τοῦ ἰδίου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἵνα προβῇ εἰς διορισμὸν ἐκτιμητῶν καὶ τὴν κατὰ Νόμον ἐκτίμησιν καὶ περιγραφὴν ἐκθέσεώς του τῶν ἐκπλειστηριαζομένων τοῦ ἄνω ὀφειλέτου καὶ τὴν διὰ τῆς ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 1327 ἔκθεσιν περιγραφῆς ἐκτιμήσεως τούτων τοῦ ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος Χρήστου Σωτηρίου Τσερεντζούλια κατατεθείσης μοι ταύτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1311 τῆς 2 Φεβρουαρίου 1967 ἔτους πράξεώς μου. Ὁ πλειστηριασμὸς ὡς ἄνω ἐλέχθη γενήσεται τὴν ἄνω ἀναφερομένην ἡμερολογιακὴν (19 Μαρτίου 1967 ἔτους) ἵνα ἡ ἐπισπεύδουσα «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» πληρωθῇ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου Ξενοφῶντος Ἀνδρέου Μουτούση, τὸ ἐν τῇ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1966 ἔτους ἐπιταγὴ ἀναφερόμενον ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς διακοσίας δέκα χιλιάδας ὀκτακοσίας ἑβδομήκοντα ὀκτὼ (210.878) καὶ ταῦτα ἐντόκως ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1966 ἔτους ἕως ἐξοφλήσεως καὶ δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) διὰ σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ κοινοποίησιν ταύτης ἐντόκως, νομίμως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἕως ἐξοφλήσεως ὡς καὶ ἐξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ μέχρις ἐντελοῦς ἀπάντων ἐξοφλήσεως. Εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος προγράμματος πλειστηριασμοῦ προβαίνω συνεπείᾳ δοθείσης μοι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1307 της 31 Ἰανουαρίου 1967 ἔτους καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1194 τῆς 1 Νοεμβρίου 1966 ἔτους πράξεώς μου παραγγελίας ὑπὸ τῆς ἄνω ἐπισπευδούσης Τραπέζης διορισάσης ὑπάλληλον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐμὲ τὸν ἴδιον καὶ αἰτησάσης ὅπως συμφώνως τῷ ἄνω Νομοθετικῷ Διατάγματι «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» ὡς ἰσχύει σήμερον προβῶ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν τῶν ἄνω ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου συντάσσοντος τὸ σχετικὸν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ καὶ ἐνεργῶν ἁπάσας τὰς νομίμους διατυπώσεις πρὸς πληρωμὴν ἄνω ἀπαιτήσεώς της καὶ δι' ἧς ἄνω πράξεώς μου κατέθηκεν ἡ ἐπισπεύδουσα παρ' ἐμοῦ ὑπὸ τὴν ἄνω ἰδιότητά μου τὰ ἑξῆς ἔγγραφα ἤτοι 1) Τὴν ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1966 ἔτους ἐπιταγὴν μετὰ τοῦ ἐν τέλει αὐτῆς ἀναλυτικοῦ πίνακος τοῦ χρέους ἐξ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἐν ᾗ ἐπιταγῇ περιέχεται περιγραφὴ τῶν ἐνυποθήκων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Τραπέζης Ξενοφῶντος Ἀνδρέου Μουτούση. 2) Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 22182 τῆς 12 Ἰουνίου 1964 ἔτους συμβολαίου ἐγγραφῆς ὑποθήκης τοῦ Συμβολαιογράφου Αἰγίου Ἀναστασίου Δ. Ἀγγελοπούλου, 3) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 153 τῆς 1 Νοεμβρίου 1966 ἔτους πιστοποιητικὸν ὑποθηκοφύλακος Ἐρινεοῦ περὶ ἐγγραφῆς τῆς Ὑποθήκης εἰς τὰ βιβλία Ὑποθηκῶν τοῦ τέως Δήμου Ἐρινεοῦ 4) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 13.400 τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1966 ἔτους ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Ε. Τσιγκρῆ περὶ ἐπιδόσεως τῆς ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1966 ἔτους γνωστοποιήσεως λογαριασμοῦ ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ξενοφῶντα Ἀνδρέου Μουτούση. 5) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 52 καὶ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1966 ἔτους πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑποθηκοφύλακος Ἐρινεοῦ περὶ ἐγγραφῆς τῆς ἀνωτέρω ἐπιταγῆς εἰς τὰ βιβλία Κατασχέσεων τοῦ τέως Δήμου Ἐρινεοῦ. 6) Τὰ ὑπ' ἀριθμ. Νο 91)1961–161) 1963–266)1964–242)1964 συμβόλαια Τραπέζης καὶ τὴν ἀπὸ 12-6-1964 πρόσθετον πρᾶξιν. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ἵνα χρησιμεύσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ ἓν πέμπτον (1)5) τῆς κατὰ τὰ ἄνω γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι 1) διὰ τὸ πρῶτον ἀκίνητον καὶ διὰ τὰ ἓξ εἴκοστὰ (6)20) ἀδιαιρέτως διὰ δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίας (3.600), διὰ δὲ τὸ δεύτερον ἀκίνητον καὶ διὰ τὰ ἓξ εἴκοστὰ (6)20) ἀδιαιρέτως αὐτοῦ δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας διακοσίας (7.200). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλείονα προσενεγκόντα συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἄνω ἀκινήτων γενήσεται ὁλικῶς ἢ μερικῶς κατὰ τὴν κρίσιν μου. Ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται ἐπὶ πληρωμῇ εἰς μετρητά. Ἕκαστος τῶν παρόντων καθ' ὅσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν δικαιοῦται νὰ πλειοδοτήσῃ. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἅμα τῇ κατακυρώσει ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὴν ἐπισπεύδουσαν Τράπεζαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 61 τοῦ ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ διατάξεων περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἄλλως θέλει ἐνεργηθῇ ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του, εἶναι δὲ ὑπεύθυνος καὶ διὰ τοὺς τόκους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀναπλειστηριασμοῦ διὰ τὸ ἐλλεῖπον καὶ διὰ τὰ ἔξοδα συμφώνως τῷ νόμῳ. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐκτίμησίν μου, δυναμένου νὰ ζητήσω τὴν καταβολὴν ἀναλόγου χρηματικῆς ἐγγυήσεως. Ἡ ἐπισπεύδουσα δανειστρια Τράπεζα δηλοῖ ὅτι ἐπιφυλάσσεται πάντων τῶν δικαιωμάτων της ὡς καὶ τῶν ἐνυποθήκων δικαιωμάτων της καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἄνω ὀφειλέτου. Ἡ ἐπισπεύδουσα καὶ ἐγὼ ὁ Συμβολαιογράφος οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν ἔκτασιν, τὰ ὅρια, τοὺς τίτλους καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν πλειστηριαζομένων κτημάτων, οὐδὲ διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τούτων. Ὁ ὑπερθεματιστὴς βαρύνεται μὲ τὰ κηρύκεια, δικαιώματα καὶ ἔξοδα κατακυρωτικῆς περιλήψεως. Τὰ ἄνω ἐκπλειστηριαζόμενα ἀκίνητα ἀνήκουσι εἰς τὸν ὀφειλέτην Ξενοφῶντα Ἀνδρέου Μουτούση. Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀνωτέρω περιγραφομένων ἀκινήτων καὶ κατὰ τὰ ἓξ εἴκοστα (6)20) ἀδιαιρέτως ἐνεργηθήσεται τὴν ἄνω ἀναφερομένην ἡμερολογιακὴν ἐνώπιόν μου ἐν τῷ προαναφερομένῳ τόπῳ ἵνα ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησίν της κατὰ τὴν κοινοποιηθεῖσαν τῷ ὀφειλέτῃ ἐπιταγὴν καὶ ὡς οἱ κλεισθέντες λογαριασμοὶ αὐτῆς τόκοι καὶ ἐν γένει ἔξοδα, τὴν στηριζομένην εἰς τοὺς προαναφερομένους τίτλους της. Προσκαλῶ ὅθεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως προσέλθωσι καὶ πλειοδοτήσωσι κατὰ τὴν ἄνω ὁριζομένην ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ ἐν τῷ ὁρισθέντι τόπῳ πλειστηριασμοῦ καὶ τοὺς ἀξιοῦντας ὑποθηκικὰ ἢ ἄλλα δικαιώματα ὅπως ἐνασκήσωσι ταῦτα νομίμως. Ἐγένετο τὸ παρὸν ἐν Καμάραις σήμερον τὴν τετάρτην (4) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἑβδόμου (1967) ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου, κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπαπαντῆ τοῦ Χριστοῦ ἰδιοκτησίᾳ ἰδίου, ὅπερ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ νομίμως.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Δημήτριος Κ. Μέρτικας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Καμάραι

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρινεοῦ

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Ἥλιος μὲ δόντια χθές.

—Ὅμως εὐεργετικὸς στὰ ὑπήνεμα μέρη.

—Τὸ κρύο ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι διαπεραστικὸ καὶ ὀξύ.

—Φυσικά, αὐτὸ δὲν θὰ ἐμποδίσῃ σήμερα τὸ βράδυ τοὺς Πατρινοὺς νὰ βγοῦν γιὰ νὰ διασκεδάσουν στὰ διάφορα κοσμικὰ κέντρα, στὶς ταβέρνες καὶ στὰ ἄλλα, καρναβαλικὰ καὶ μή, διασκεδαστικὰ καταστήματα, ποὺ κάθε ἡμέρα ξεφυτρώνουν καὶ νέα.

= Οἱ κυνηγοὶ τρίβουν τὰ χέρια τους ἀπὸ χαρά.

—Ἔχουν τὴν πληροφορία, ὅτι ἔπεσαν πολλὰ ὑδρόβια πτηνὰ στὶς λίμνες τῆς περιοχῆς Ἀράξου, Μετοχίου, Λάππα κλπ.

—Καὶ θὰ ἐκστρατεύσουν πάνοπλοι γιὰ νὰ βρεθοῦνε αὔριο ἀπὸ τὰ χαράματα ἐκεῖ.

—Πόσοι θὰ πετύχουν θηράματα, δὲν ἔχει σημασία.

—Ὁ ἐνθουσιασμός, πάντως, ὑπάρχει.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

— ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ

Κανελλοπούλου κληρον. Γούναρη 55, Πουλίδας Παναγιώτης Ἀγίου Ἀνδρέου 95.

—ΣΥΝΤΑΓΑΙ Ι.Κ.Α.

Γεωργαντοπούλου κληρ. Γούναρη 45, Εὐαγγελόπουλος Ἀπ. Γερμανοῦ 35, Κουρλαμπᾶ - Κουνινιώτη Θ. Κορίνθου 222, Καλλιθωκᾶς Κωνστ. Κολοκοτρώνη 46, Μακρυγένη κληρ. Μαιζῶνος 112, Μανδραγοῦ - Τσιμπολίκη Χρ. Ὑψηλάντου 156, Παπαδημητρίου Ἀντών. πλατεῖα Γεωργίου Α', Πρόβος Βλάσ. Γούναρη 34, Ρηγοπούλου Ἐλ. Ἀγίου Ἀνδρέου 114, Ραβαζούλας Ἰω. πλατεῖα Ὁμονοίας.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Κανελλοπούλου κληρον. Γούναρη 55, Πουλίδας Παναγιώτης Ἀγίου Ἀνδρέου 95, Βαγενᾶς κληρον. Μαιζῶνος 119, Γεωργαντοπούλου κληρον. Γούναρη - Καραϊσκάκη, Κοντογιάννης Ἰωάν. Γούναρη 19.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΑΥΤΕΣ τὶς ὧρες τοῦ μεγάλου κρύου, ποὺ μᾶς κάνει νὰ τρέμουμε σὰ βρεθοῦμε στοὺς δρόμους ἢ ἀνοιχτοῦμε στὸ ὕπαιθρον, ἀναζητᾶμε, πιότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, τὴ φωτιά.

Αὐτὸ τὸ θεῖο δῶρο, ποὺ ὁ πυρφόρος Τιτάνας, ὁ Προμηθέας, ἔκλεψε ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο καὶ τὸ χάρισε στοὺς ταπεινοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ φωτιά...

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες καταχτήσεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἕνας σταθμὸς τεράστιας πηγῆς χαρᾶς, προόδου στὴν πορεία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ λευτερώνεται ἀπὸ τὴν καταπίεση τῆς ὕλης καὶ τὸ μυστήριο τῆς δημιουργίας, ὅταν μπόρεσε ν' ἀνάψῃ τὴν πρώτη φωτιά. Ἐκεῖ στὶς φλόγες της εἶδε ὅλα τὰ θάματα καὶ ὅλα τὰ φανταχτερὰ τοῦ κόσμου. Ἀπ' τὴ φωτιὰ καὶ μετὰ ἄρχισε ὁ πολιτισμός, δηλαδή, ἡ πορεία πρὸς τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐλευθερία.

Καὶ τώρα ἀκόμα, ποὺ τὰ τεχνικὰ μέσα ἔχουν κάνει τεράστια ἅλματα πρὸς τὰ ἄστρα, ἡ φωτιὰ ἐξακολουθεῖ νὰ κυριαρχῇ, νὰ γοητεύῃ, νὰ δίνῃ θαλπωρή, νὰ δημιουργῇ βεβαιότητα καὶ σιγουριά.

Ἡ πυρολατρεία κράτησε αἰῶνες ἀμέτρητους. Καὶ ἀπλώθηκε σχεδὸν σ' ὅλα τὰ πλάτη καὶ σ' ὅλα τὰ μήκη τῆς Γῆς. Ἀπὸ τὶς Ἰνδίες ποὺ λατρεύτηκε ὁ θεδικὸς Ἄγκνι, μέχρι τὸ Θθᾶ, τὸ θεὸ τοῦ πυρὸς τῶν Αἰγυπτίων. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἀργότερα εἶχαν τὶς Ἑστιάδες, ποὺ πλήρωναν μὲ τὴ ζωή τους ἂν ἄφηναν νὰ σβήσῃ ἡ φωτια τῆς θεᾶς Ἑστίας.

Δὲν ὑπάρχει λαὸς χωρὶς τοὺς μύθους του. Καὶ δὲν ὑπάρχει πολιτισμὸς ποὺ νὰ μὴ στηρίχτηκε στὴ φωτιά.

☆

Σήμερα, λοιπόν, μὲ τὸ φοβερὸ κρύο, μᾶς πιάνει ἡ νοσταλγία τῆς φωτιᾶς. Ἀλλὰ τῆς φωτιᾶς τῆς ἀληθινῆς. Ἐκείνης, ποὺ γνωρίσαμε νὰ λαμπαδ